

Dekanat Grodno-Wschód Wiadomo, że już w 1669 r. we wsi Jezioro czynna była świątynia rzymskokatolicka – był to kościół filialny od grodzieńskiej parafii. Samodzielna parafia została założona tu w 1676 r. Kościół pod wezwaniem Matki Bożej Różańcowej został pobudowany w 1679 r. ze środków parafian. Wówczas świątynia stała prawie pośrodku placu rynkowego.

Wzmianka o nowym drewnianym kościele trzywieżowym pochodzi z 1745 r., w głównym ołtarzu znajduje się obraz Najświętszej Maryi Panny. W 1779 r. świątynia była odnowiona dzięki środkom ostatniego króla Rzeczypospolitej Stanisława Augusta Poniatowskiego. Lecz w końcu XIX w. stan świątyni uchodził za "ubogi", a od 1897 r. do 1904 r. wierni zwracali się do władzy z prośbą o pozwolenie na budowę kościoła murowanego, lecz bez skutku.

Drewniany kościół w klasycystycznym stylu miał formę podłużonej świątyni z pięciościenną apsydą i jedną zakrystią (po prawej stronie). Fasadę główną wieńczyła czworokątna dwupoziomowa wieża-dzwonnica pod czterospadowym dachem. Kościół przykryty był dwuspadowym gontem z walmami nad apsydą. Wnętrze świątyni, przykryte lustrzanym drewnianym sklepieniem, ozdabiały trzy dwupoziomowe ołtarze, uwieńczone koryncką kolumnadą w postaci figur świętych. † W XIX w. do parafii Jezioro należały kaplice w Kotrze (obecnie parafia Skidel), Nowej Rudzie (od 1914 r. samodzielna parafia), Skidlu (od 1991 r. samodzielna parafia) i na miejscowym cmentarzu. W końcu XIX w. liczba wiernych parafii Jezioro wynosiła 5300. Kościół został rekonstruowany według projektu 1925 r. W latach 1927 – 1928 dzięki staraniom ówczesnego proboszcza ks. Franciszka Kuksiewicza główną fasadę świątyni ozdabiały dwie trzypoziomowe czworokątne wieże-dzwonnice. Przed II wojną światową parafia Jezioro uważana była za stosunkowo niedużą, liczyła bowiem około 1000 wiernych. Wzmianki o kaplicy na cmentarzu już nie pojawiały się.

W 1944 r. hitlerowcy spalili kościół. Parafianie wraz ze swoim ówczesnym proboszczem ks. Bolesławem Gawrychowskim natychmiast przebudowali pod czasową kaplicę zwykły dom murowany, lecz po dwóch latach parafia została bez stałego proboszcza. W 1962 r. władze radzieckie zamknęły kościół, a z czasem całkowicie go zniszczyły, a na jego miejscu pobudowały miejscowy Dom kultury.

Odrodzenie parafii nastąpiło dopiero w 1991 r., kiedy do wiernych zaczął dojeżdżać o. Stanisław Gawlik CMF z Przewałki. Początkowo wierni modlili się na podwórku, potem postawiono czasową kaplicę i w 1992 r., dzięki ofiarom Czesława Króla, Kazimierza Orechwy (o czym świadczy płyta pamiątkowa w narteksie) i innych, zaczęto budować w starym miejscu

nowy i już murowany kościół według projektu 1996 r. grodzieńskiego MP "Arnika" (architekt – P. Silkow, inżynier – K. Stankiewicz). Kamień węgielny, który poświęcił bł. Jan Paweł II 5 czerwca 1991 r. w Białymstoku, 23 lipca 1994 r. biskup grodzieński Aleksander Kaszkiewicz uroczystie wmurował do ściany przyszłego kościoła. Niestety, ks. Stanisław (+1996) nie doczekał się zakończenia budowy. Skończył ją już nowy proboszcz ks. Jerzy Wierzchowski CMF. 23 listopada 1997 r. kościół pw. Chrystusa Króla konsekrował ks. bp Aleksander Kaszkiewicz w obecności kanclerza kurii ks. Antoniego Chańki, prowincjała zakonu klaretynów o. Grzegorza Wrodarczyka, konsula RP Sylwestra Szostka i innych szanownych gości.

W 2010 r. parafianie z proboszczem o. Piotrem Morcińcem CMF (dziekan dekanatu Grodno-Wschód) pomalowali świątynię, wymienili drzwi wejściowe. Wymienili też okna frontowe i drzwi awaryjne. Trwa przygotowanie do otynkowania kościoła z zewnątrz.

Obecnie kościół jest dwuwieżową świątynią z cegły silikatowej, do ściany ołtarzowej dołączony jest dwupoziomowy budynek plebanii. Fasada główna flankowana jest trzypoziomowymi walmowymi wieżami-dzwonnicami. Budowle nakryte są blaszanym dachem dwuspadowym.

Wnętrze kościoła przykryte sufitem segmentowym, poniżona prostokątna apsyda – płaskim. Wewnątrz znajdują się trzy drewniane ołtarze: główny z obrazem Chrystusa Króla, lewy z obrazem św. Józefa, prawy – św. Klareta. W lewej kaplicy transeptu umieszczono obraz Matki Bożej Różańcowej, prawa kaplica na razie jest pusta i służy do przechowywania chorągwi. Nad narteksem znajduje się balkon chórów organowych. Terytorium kościelne obniesione jest metalowym ogrodzeniem na ceglanych słupach.